

## CZYTANIA NA LITURGIACH W DNI TYGODNIA

We wszystkie niedziele lekcja z I Listu do Koryntian, perykopa 258:

**B**racia, przypominam wam Ewangelię, którą wam głosiłem, którą przyjęliście i w której też trwacie. Przez nią również będziecie zbawieni, jeżeli ją zachowacie tak, jak wam rozkazałem. Chyba żebyście uwierzyli na próżno. Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem: i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu, później zjawił się więcej niż pięciuset braciom równocześnie; większość z nich żyje dotąd, niektórzy zaś pomarli. Potem ukazał się Jakubowi, później wszystkim apostołom. W końcu, już po wszystkich, ukazał się także i mnie jako poronionemu płodowi. Jestem bowiem najmniejszy ze wszystkich apostołów i niegodzien zwać się apostołem, bo prześladowałem Kościół Boży. Lecz za łaską Boga jestem tym, czym jestem, a dana mi łaska Jego nie okazała się daremna; przeciwnie, pracowałem więcej od nich wszystkich, nie ja, co prawda, lecz łaska Boża ze mną. Tak więc czy to ja, czy inni, tak nauczamy i tak wyście uwierzyli.

We wszystkie niedziele Ewangelia według Mateusza, perykopa 77:

**M**ówi Pan przypowieść następującą: «Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który chciał rozliczyć się ze sługami swymi. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego oddać, pan jego kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać. Wtedy sługa upadł przed nim, mówiąc: „Panie, miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam”. Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług swoich, który był mu winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: „Oddaj, coś winien!” Jego współsługa upadł przed nim, prosząc go i mówiąc: „Miej cierpliwość nade mną, a wszystko oddam tobie”. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu. Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo się zasmucili i przyszedłszy opowiedzieli panu swemu wszystko, co zaszło. Wtedy pan jego wezwał go przed siebie i rzekł mu: „Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinienes być zmiłować się nad współsługą swoim, jak ja zmiłowałem się nad tobą?” I rozgniewawszy się pan jego kazał wydać go katom, dopóki nie odda całego długu swego. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu grzechy jego».

Prokimenony, lekcje, Alleluja i ewangelie dni tygodnia:

**W poniedziałek prokimenon, ton 4: Czynisz posłańcami swymi duchy, i sługami swymi płomienie ognia. Stichos: Błogosław, duszo moja, Pana, Panie Boże mój, jesteś bardzo wywyższony.**

Lekcja z Listu do Hebrajczyków, perykopa 305

**B**racia, jeśli bowiem objawiona przez aniołów mowa była mocna, a wszelkie przekroczenie i nieposłuszeństwo otrzymało słuszną zapłatę, jakże my unikniemy kary, jeśli nie będziemy się troszczyć o tak wielkie zbawienie? Było

ono głoszone na początku przez Pana, a umocnione u nas przez tych, którzy je słyszeli. Bóg zaś uwierzytelnił je cudami, znakami przedziwnymi, różnorodnymi mocami i udzielaniem Ducha Świętego według swej woli. Nie aniołom bowiem poddał przyszły świat, o którym mówimy. Ktoś to na pewnym miejscu stwierdził uroczyście, mówiąc: Czym jest człowiek, że pamiętasz o nim, albo syn człowieczy, że się troszczysz o niego; mało co mniejszym uczyniłeś go od aniołów, chwałą i czią go uwieńczyłeś. Wszystko poddałeś pod jego stopy. Ponieważ zaś poddał Mu wszystko, nic nie zostawił nie poddanego Jemu. Teraz wszakże nie widzimy jeszcze, aby wszystko było Mu poddane. Widzimy natomiast Jezusa, który mało od aniołów był pomniejszony, chwałą i czią ukoronowanego za cierpienia śmierci, iż z łaski Bożej za wszystkich zaznał śmierci. Przysłało bowiem Temu, dla którego wszystko i przez którego wszystko, który wielu synów do chwały doprowadza, aby przewodnika ich zbawienia udoskonalił przez cierpienie.

**Alleluja, ton 5: Chwalcie Pana wszyscy aniołowie Jego, chwalcie Go wszystkie moce Jego. Stichos: Albowiem On rzekł i stały się, On nakazał i zostały stworzone.**

**Ewangelia według Mateusza, perykopa 52:**

Mówi Pan przypowieść następującą: «Królestwo niebieskie podobne jest do człowieka, który posiał dobre nasienie na roli swojej. Lecz gdy ludzie spali, przyszedł nieprzyjaciel jego, nasiał kłólu między pszenicę i odszedł. A gdy zboże wyrosło i wypuściło kłosa, wtedy pojawił się i kłól. Słudzy gospodarza przyszli i zapytali go: „Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na roli swojej? Skąd więc wziął się na niej kłól?” Odpowiedział im: „Nieprzyjazny człowiek to uczynił”. Rzekli mu słudzy: „Chcesz więc, żebyśmy poszli i zebrali go?” A on im odrzekł: „Nie, byście zbierając kłól nie wyrwali razem z nim i pszenicy. Pozwólcie obojgu rósć aż do żniwa, a w czasie żniwa powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw kłól i powiążcie go w snopki na spalenie, pszenicę zaś zwieźcie do spichlerza mego”». Wtedy odprawivszy tłumy Jezus wrócił do domu. I przystąpili do Niego uczniowie Jego, mówiąc: «Wyjaśnij nam przypowieść o kłólu!» On zaś odpowiadając rzekł im: «Tym, który sieje dobre nasienie, jest Syn Człowieczy. Rolą jest świat, dobrym nasieniem są synowie królestwa, kłólem zaś synowie Złego. Nieprzyjacielem, który posiał kłól, jest diabeł, żniwem jest koniec świata, a żeńcami są aniołowie. Jak więc zbiera się kłól i spala ogniem, tak będzie przy końcu świata. Syn Człowieczy pošle aniołów swoich i zbiorą z królestwa Jego wszystkie zgorszenia i tych, którzy czynią nieprawość, i wrzucą ich w piec ognisty; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Wtedy sprawiedliwi zajaśnieją jak słońce w królestwie Ojca ich. Kto ma uszy ku słuchaniu, niechaj słucha!»

**Koinonikon: Czynisz posłańcami swymi duchy, i sługami swymi płomienie ognia.**

**We wtorek Poprzednikowi prokimenon, ton 7: Sprawiedliwy rozweseli się w Panu i w Nim ma nadzieję. Stichos: Usłysz, Boże, mój głos, gdy modłę się do Ciebie.**

**Lekcja z Dziejów Apostolskich, perykopa 33:**

**Bracia, pod koniec swojej działalności Jan mówił: „Ja nie jestem tym, za kogo mnie uważacie. Po mnie przyjdzie Ten, któremu nie jestem godny**

rozwiązać sandałów na nogach”. Bracia, synowie rodu Abrahama, i ci spośród was, którzy się boją Boga! Nam została przekazana nauka o tym zbawieniu, bo mieszkańcy Jerozolimy i ich zwierzchnicy nie uznali Go, i potępiając Go wypełnili głosy Proroków, odczytywane co szabat. Chociaż nie znaleźli w Nim żadnej winy zasługującej na śmierć, zażądali od Piłata, aby Go stracił. A gdy wykonali wszystko, co było o Nim napisane, zdjęli Go z krzyża i złożyli w grobie. Ale Bóg wskrzesił Go z martwych, a On ukazywał się przez wiele dni tym, którzy z Nim razem poszli z Galilei do Jerozolimy, a teraz dają świadectwo o Nim przed ludem. My właśnie głosimy wam Dobrą Nowinę o obietnicy danej ojcom: że Bóg spełnił ją wobec nas jako ich dzieci, wskrzesiwszy Jezusa.

**Alleluja, ton 4: Sprawiedliwy rozkwitnie jak palma, jak cedr na Libanie rozrośnie się. Stichos: Zasadzeni w domu Pańskim, zakwitną na dziedzińcach Boga naszego.**

**Ewangelia według Jana, perykopa 3:**

**W** owym czasie Jan zobaczył Jezusa, idącego ku niemu, i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. To jest Ten, o którym powiedziałem: Po mnie idzie Mąż, który był przede mną, gdyż był wcześniej ode mnie. I ja Go nie znałem, ale przyszedłem chrzczyć wodą w tym celu, aby był objawiony Izraelowi». I Jan świadczył, mówiąc: «Ujrzałem Ducha, który jak gołębicą zstępował z nieba i spoczął na Nim. Ja Go nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzczył wodą, powiedział do mnie: „Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego nad Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym”. Ja to ujrzałem i świadczę, że On jest Synem Bożym».

**Koinonikon: W pamięci wiecznej będzie sprawiedliwy, nie ulęknie się złych pogłosek.**

**W środę prokimenon Najświętszej Bogurodzicy, ton 3. pieśń Bogurodzicy: Uwielbia dusza moja Pana i rozradował się duch mój w Bogu, Zbawcy moim. Stichos: Albowiem wejrzał na pokorę służebnicy swojej, oto błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia.**

**Lekcja z Listu do Filipian, perykopa 240:**

**Bracia,** to dążenie niech was ożywia, ono też było w Chrystusie Jezusie. On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca.

**Alleluja, ton 8: Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha twego. Stichos: Moźni narodu będą błagać przed obliczem twoim.**

**Ewangelia według Łukasza, perykopa 54:**

**W** owym czasie przyszedł Jezus wszedł do jednej wsi. A pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go do domu swego. Miała ona siostrę, imieniem Maria, która usiadłszy u nóg Jezusa słuchała słowa Jego. Marta zaś krzątała się koło rozmaitych posług i przystąpiwszy rzekła: «Panie, czy nie dbasz o to, że siostra moja zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej przeto, żeby mi pomogła». A odpowiadając Jezus rzekł jej: «Marto, Marto, troszczysz się i

kłopotujesz o wiele, a potrzeba tylko jednego. Maria bowiem obrała dobrą cząstkę, która nie będzie jej odebrana». A gdy On to mówił, jakaś kobieta z tłumu głośno zawołała do Niego: «Błogosławione łono, które Cię nosiło, i piersi, które ssałeś». On zaś rzekł: «Błogosławieni są raczej ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je».

**Koinonikon:** Kielich zbawienia przyjmę i wezwę imienia Pańskiego.

**W czwartek prokimenon apostołom, ton 8:** Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i do krańców ziemi ich słowa. **Stichos:** Niebiosa głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament.

**Lekcja z I Listu do Koryntian, perykopa 131:**

Bracia, wydaje mi się bowiem, że Bóg nas, apostołów, wyznaczył jako ostatnich, jakby na śmierć skazanych. Staliśmy się bowiem widowiskiem światu, aniołom i ludziom; my głupi dla Chrystusa, wy mądrzy w Chrystusie, my niemocni, wy mocni; wy doznajecie szacunku, a my wzgardy. Aż do tej chwili łakniemy i cierpimy pragnienie, brak nam odzieży, jesteśmy policzkowani i skazani na tułaczkę, i utrudzeni pracą rąk własnych. Błogosławimy, gdy nam zlorzeczą, znosimy, gdy nas prześladują; dobrym słowem odpowiadamy, gdy nas spotwarzają. Staliśmy się jakby śmieciem tego świata i odrazą dla wszystkich aż do tej chwili. Nie piszę tego, żeby was zawstydzić, lecz aby was napomnieć jako moje najdroższe dzieci. Choćbyście mieli bowiem dziesiątki tysięcy wychowawców w Chrystusie, nie macie wielu ojców; ja to właśnie przez Ewangelię zrodziłem was w Chrystusie Jezusie. Proszę was przeto, bądźcie naśladowcami moimi!

**Alleluja, ton 1:** Niebiosa słać będą cuda Twoje, Panie, i prawdę Twoją w zgromadzeniu świętych. **Stichos:** Bóg jest wielbiony w zgromadzeniu świętych.

**Ewangelia według Mateusza, perykopa 34 od połowy:**

W owym czasie Jezus przywołał do siebie dwunastu uczniów swoich i dał im władzę nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie słabości i wszelkie choroby. A oto imiona dwunastu apostołów: pierwszy Szymon, którego zwano Piotrem, i Andrzej brat jego, Jakub, syn Zebedeusza, i Jan brat jego, Filip i Bartłomiej, Tomasz i Mateusz celnik, Jakub, syn Alfeusza, i Lewi zwany Tadeuszem, Szymon Kanaita i Judasz Iskariota, który zdradził Go. Tych Dwunastu posłał Jezus, mówiąc im polecenie: «Nie idźcie na drogę pogan i nie wstępujcie do miasta samarytańskiego! Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idąc zaś głoscie, mówiąc: „Przybliżyło się królestwo niebieskie”. Uzdrawiajcie chorych, oczyszczajcie trędowatych, wskrzeszajcie umarłych, wypędzajcie złe duchy! Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!»

**Koinonikon:** Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i do krańców ziemi ich słowa.

**W piątek Prokimenon krzyżowi, ton 7:** Wywyższajcie Pana Boga naszego i kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego, albowiem jest święty. **Stichos:** Pan zakrólował, niech zadrżą narody.

**Lekcja z I Listu do Koryntian, perykopa 125:**

Bracia, nauka bowiem krzyża głupstwem jest dla tych, co idą na zatracenie, mocą Bożą zaś dla nas, którzy dostępujemy zbawienia. Napisane jest bowiem: Wytracę mądrość mędrców, a przebiegłość przebiegłych zniweczę. Gdzie jest mędrzec? Gdzie uczony? Gdzie badacz tego, co doczesne? Czyż nie uczynił Bóg głupstwem mądrości świata? Skoro bowiem świat przez mądrość

nie poznał Boga w mądrości Bożej, spodobało się Bogu przez głupstwo głoszenia słowa zbawić wierzących. Tak więc, gdy Żydzi żądają znaków, a Grecy szukają mądrości, my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan, dla tych zaś, którzy są powołani, tak spośród Żydów, jak i spośród Greków, Chrystusem, mocą Bożą i mądrością Bożą.

**Alleluja, ton 1: Wspomnij zgromadzenie Twoje, które nabyłeś od początku. Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.**

**Ewangelia według Jana, perykopa 9:**

**Mówi Pan:** «Nikt nie wstąpił do nieba, oprócz Tego, który z nieba zstąpił, Syna Człowieczego. A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto wierzy w Niego nie zginął, ale miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto wierzy w Niego, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał Syna swego na świat, aby sądził świat, lecz aby świat został przez Niego zbawiony».

**Koinonikon: Zbawienie uczyniłeś, Boże, pośrodku ziemi.**

**W sobotę Prokimenon wszystkim świętym, ton 8: Weselcie się w Panu i radujcie się sprawiedliwi. Stichos: Błogosławieni, którym odpuszczono nieprawości i którym grzechy ich zostały zakryte.**

**Prokimenon zmarłym, ton 6: Dusze ich zamieszkają w szczęśliwości. Stichos: Ku Tobie, Panie, wznoszę duszę moją, Boże mój, w Tobie mam nadzieję, niech nie zawstydzę się na wieki.**

**Lekcja z I Listu do Tesaloniczan, perykopa 270:**

**Bracia,** nie chcemy waszego trwania w niewiedzy co do tych, którzy umierają, abyście się nie smucili jak wszyscy ci, którzy nie mają nadziei. Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych, którzy umarli w Jezusie, Bóg wyprowadzi wraz z Nim. To bowiem głosimy wam jako słowo Pańskie, że my, żywi, pozostawieni na przyjście Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy pomarli. Sam bowiem Pan zstąpi z nieba na hasło i na głos archanioła, i na dźwięk trąby Bożej, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Potem my, żywi i pozostawieni, wraz z nimi będziemy porwani w powietrze, na obłoki naprzeciw Pana, i w ten sposób zawsze będziemy z Panem

**Alleluja, ton 4: Wołali sprawiedliwi i Pan wysłuchał ich, ze wszystkich ich utrapień wybawił ich. Stichos: Liczne są utrapienia sprawiedliwych, lecz ze wszystkich wybawi ich Pan. Stichos: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.**

**Ewangelia według Jana, perykopa 16:**

**Mówi Pan do Żydów,** którzy przyszli do Niego: «Zaprawdę, zaprawdę, mówię wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie przyjdzie na sąd, lecz przeszedł ze śmierci do życia. Zaprawdę, zaprawdę, mówię wam, że nadchodzi godzina, i teraz jest, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego, i ci, którzy usłyszą, ożyją. Jak bowiem Ojciec ma życie w sobie, tak dał i Synowi, aby miał życie w sobie. I dał Mu władzę wykonywania sądu, ponieważ jest Synem Człowieczym. Nie dziwcie się temu! Nadchodzi bowiem godzina, w której wszyscy spoczywający w grobach, usłyszą głos Syna Bożego, i ci, którzy pełnili dobre czyny, pójdą na

zmartwychwstanie życia, a ci, którzy pełnili złe czyny na zmartwychwstanie sądu. Ja sam z siebie nic czynić nie mogę. Tak, jak słyszę, sędzę, a sąd mój jest sprawiedliwy; nie szukam bowiem własnej woli, lecz woli Ojca, który Mnie posłał».

**Koinonikon:** Radujcie się, sprawiedliwi, w Panu, prawym przynależy chwała.

**Inny:** Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.

